

## KOHO VOLÁM

Anežka Prosecká

Diplomantka předkládá jako bakalářskou práci osobní zprávu o hledání svého vnitřního dítěte a je zpráva přesná a přiměřená. Na KATaP je základní studijní disciplínou Dialogické jednání jako způsob objevování vnitřních partnerů - svých mnoha (nebo aspoň několika) já. Student se s nimi seznamuje a učí se všimnout si jich a vycházet s nimi „po dobrém“, a když je nezhání, jako v každodenním provozu, může se od nich dozvědět o svých nevyužívaných možnostech. Autorku to dovedlo k důslednému „zkoumání hloubky témat“ (s.34). Tak objevila, že jí chybí kontakt s vnitřním dítětem. Aby líp poznala to „své“, vzala si ku pomoci transakční analýzu v podání Erica Berna a s konceptem zkoumání stavů ega a rolí v životě analyzuje své zkušenosti z DJ. K tomuto tématu dovedl Anežku Proseckou jak pocit ztráty dětské hravosti, tak fakt, že se účastní dětského objevování světa díky svému mateřství. Hledané dítě tedy obkličuje vzpomínkami na malou Anežku, z druhého břehu čerstvou zkušeností s malou Violou, a ze zálohy svými zkušenostmi ze zkoušení dialogického jednání a ze zápasu o svobodu versus „dodržování pravidel“, které objevuje ve svém DJ i v životě.

Předložená práce je přehledná jak proto, že autorka ví, co hledá a pozorně vychytává konkrétní příklady z introspekce i z mateřství, tak i proto, že je dobře udělaná: formulovaná i strukturovaná. Výchozím materiálem práce jsou zkušenosti a reflexe ze zkoušení DJ, stručně podané v kontextu výkladu, a pro čtenářskou orientaci konkretizované v ukázkách v příloze. V nich podrobně vidíme, s čím Anežka (Ani) zápasí, jak hledá hravost, „své dítě“ a jak si v tom brání zvykem racionalizovat a posuzovat svá hnutí a neriskovat. Až v této podrobnosti poznáváme, jak přesně autorka zvolila téma své práce (úlevný objev NEMUSÍM VĚDĚT!). V příloze je i „Heslo Ivan Vyskočil“, čímž je výklad osvobozen od obligátní položky a krásná báseň Miroslava Červenky *První dialog - dva hledající se hlasy na počátku čtvrtého*, související s autorčiným hledáním znění, zvučnosti – volání a přivolávání vnitřních partnerů, i komunikace s malou Violou.

Práce s odbornou literaturou, zde s Ericem Bernem, s psychologickou literaturou a se sborníky z konferencí KATaP, je věcná a poučená. Téma hry, které je dobrým vodítkem při hledání dítěte v dospělém, diplomantka promýšlí samostatně, jen s oporou v transakční analýze a ve vývojové psychologii. Kromě stručné zmínky o Finkovi se však víc neinspirovala autory promýšlejícími fenomén hry v širších kulturologických, fenomenologických a sociálně antropologických kontextech. V této diplomové práci je hra spíš individuálně psychologický jev, což zmiňuji proto, že jako oponentka hledám pro Anežku otázku k obhajobě. Proč je to tak?

**Bez váhání práci Anežky Prosecké *Koho volám***

**k obhajobě doporučuji.**